

10. oktober 2008

Konsernsjefens ansvar

Konsernsjef Eivind Reitens posisjon synes håpløs.

Reiten hevder at han var uvitende om de "konsulentavtalene" som nå ligger til grunn for beskyldninger om korrupsjon knyttet til oljeutvinning i Libya. Han påpeker at avtalene for det første ikke hadde sin rot i Norsk Hydro, men i Saga Petroleum som ble kjøpt av Hydro lenge før Reiten tiltrådte som konsernsjef i Hydro. Avtalene og de store utbetalingene som fulgte av den hadde senere vært tema i konsernledelsen, men ingen hadde, i følge Reiten, informert ham om avtalenes problematiske karakter. Det siste står det strid om, men er det egentlig avgjørende?

Forut for fusjonen mellom Hydro og Statoil ble det foretatt intern gjennomgang i begge bedrifter for å kartlegge mulige forhold som kunne bli belastende etter en fusjon. Denne gjennomgangen i Hydro, og den påfølgende forledning av styret og Statoil er Reiten som konsernsjef ansvarlig for, - uansett hva hans nære medarbeidere eventuelt måtte ha holdt tilbake for ham personlig. Lederansvar kan noen ganger føles urettferdig, men det er nødvendig av hensyn til tilliten utad og lojaliteten innad at ansvaret gjøres gjeldende i en så viktig sak. Og for en således avtroppende konsernsjef ligger det vel forberedt en brukbar økonomisk kompensasjon i avtalevilkårene? *🔪*